НА ВЛАСНІ ОЧІ

Сьогодні Лисичанськ схожий на людину, яка на деякий час потрапила до рук шахраїв-бандитів. Її обікрали, принизили і хотіли залишити в рабстві навіки.

СТОР. 5

РІШЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ

Третю хвилю санкцій — застосувати

«ЄС погодив пакет значних додаткових заходів, спрямованих на обмеження секторального співробітництва з Російською Федерацією. Це рішення обмежить доступ на ринки капіталу ЄС для російських державних фінансових інститутів, накладе ембарго на торгівлю зброєю, встановить заборону на експорт товарів подвійного призначення для військових користувачів і скоротить доступ до чутливих технологій, особливо в галузі нафтового сектору».

СТОР. 4

НАШ ПОТЕНЦІАЛ

Т-64 дебютує на світовому ринку

Тривалий час основною завадою для виходу на міжнародний ринок зразкової в світовому танкобудуванні «шістдесятчетвірки», з огляду на її технічні характеристики, була багаторічна засекреченість харківської машини та російська антиреклама.

СТОР. 6-7

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

31 ЛИПНЯ 2014 РОКУ №37 (5270)

ХРОНІКА АТО

ДЕБАЛЬЦЕВЕ — ШЛЯХ У «МАРИНІВСЬКИЙ КОРИДОР»

На Сході країни тривають бої в напрямку на Первомайськ та Алчевськ і встановлення контролю над «Маринівським коридором». Завдяки успішно проведеній операції, підрозділи Збройних Сил України звільнили від терористів населений пункт Дебальцеве Донецької області. Це місто має велике стратегічне значення, адже є не лише потужним залізничним вузлом України, але й тим пунктом, звільнення якого дозволило остаточно розблокувати підрозділи Збройних Сил України, котрі в оточенні стримували атаки терористів, не дозволяючи їм провозити на територію України зброю та боєприпаси.

СТОР. 3

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я КОЖНОГО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНИНА ДЛЯ МЕНЕ Є ПРІОРИТЕТОМ»

На цьому наголосив Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з матерями та дружинами військових, які перебували в полоні у бойовиків у місті Горлівка. У ході успішно проведеної операції 17 заручників були звільнені та прибули до Києва.

Повідомляючи жінкам щасливу новину, Президент зауважив: «Ми боремося за те, щоб були звільнені всі українці, які перебувають в заручниках у бандитів та терористів. Попри те, що хлопців ці нелюди застосовують тортури, наші військові мають дуже міцний дух і з честю витримують випробування».

Президент зазначив, що операція з визволення заручників була на його особистому контролі та мала гриф «Таємно», адже будь-яка зайва інформація могла б завадити звільненню полонених. Саме тому жінкам та матерям повідомили про долю їхніх близьких лише після остаточного завершення всіх дій зі звільнення українських військових.

— Я вам обіцяв 24 години на добу цим займатися. І, незважаючи на те, що зараз дуже важка ситуація, життя і здоров'я кожного українського громадянина для мене є пріоритетом, — заявив глава держави.

— Україна пишається мужністю, з якою ви трималися. А ви можете пишатися близькими, тим, як вони вірили у ваше повернення і боролися за вас, — сказав глава держави, звертаючись до звільнених українських військових.

Президент повідомив, що в полоні у бойовиків перебувало168 заручників. «Відтепер їх чисельність зменшилася на 17», — констатував глава держави.

Петро Порошенко сказав, що звернувся до Президента Білорусі Олександра Лукашенка з проханням сприяти проведенню в Мінську 31 липня засідання тристоронньої контактної групи із врегулювання ситуації на Донбасі за участю другого президента України Леоніда Кучми, посла Росії Михайла Зурабова та представника ОБСЄ, повідомляє прес-служба Президента України.

За словами глави держави, пропонується винести на обговорення контактної групи 2 питання — про звільнення всіх заручників, які залишаються в бойовиків, та про забезпечення допуску міжнародних експертів на місце падіння літака «Малайзійських авіаліній».

Петро Порошенко наголосив, що в питанні заручників треба діяти швидко, адже серед них є поранені, які потребують медичної допомоги.

НАГОРОДИ УЧАСНИКАМ АТО

«ТАКІ ГЕРОЇ, ЯК ВИ, ВРЯТУЮТЬ НАШУ ДЕРЖАВУ»

Нагородами — орденом Богдана Хмельницького III ступеня, орденом «За мужність» III ступеня та пам'ятним знаком «За військову доблесть» — відзначені учасники АТО, які зараз проходять лікування в Головному військово-медичному клінічному ордена Червоної Зірки центрі «Головний військовий клінічний госпіталь» Міністерства оборони України. Вручив відзнаки чотирнадцятьом військовослужбовцям особисто Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей.

— Завдяки цим людям сьогодні йде активна наступальна фаза по всій території Донецької та Луганської областей. Ми кожен день підписуємо накази про нагородження героїв, які сьогодні беруть участь в АТО. Вони роблять все, аби ми спокійно себе почували в усіх куточках України, де люди не знають, що таке війна, — наголосив Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей. — Ці хлопці пройшли це все, і їм важко, і їм вкрай необхідний час для адаптації. Найбільше ці військовослужбовці потребують підтримки всього суспільства, волонтерів, які приходять до них та роблять дуже багато: допомагають морально і матеріально. А головне — я сказав цим хлопцям, що такі герої, як ви, врятують нашу державу і проженуть ворога.

Інф. «НА»

ІНФОРМАЦІЙНА СКЛАДОВА

ПРАВДУ В ЗВІЛЬНЕНІ УКРАЇНСЬКІ МІСТА НЕСЕ ВІЙСЬКОВА ГАЗЕТА

Визволені міста і села сьогодні потребують не лише світла, води та хліба. Люди потребують правдивої інформації не менше, ніж повітря. Неупередженої та повної. Інформації, якій можна вірити, яка підтверджена фактами та доказами.

Залишаючи наші села і міста, російські найманці намагаються знищити всю комунальну інфраструктуру. Особливо руйнують засоби комунікації, які дають людям інформацію про те, що насправді відбувається в Україні. Тому редакцією Центрального друкованого органу Міністерства оборони України «Народна армія» було вирішено друкувати додаткові наклади газети, які будуть розповсюджуватись у щойно звільнених містах.

Вже наступного дня після визволення жителі Лисичанська отримали щойно віддрукований номер «Народної армії». Люди з цікавістю читали матеріали про перемоги наших військових на «Східному фронті», про політичну ситуацію у країні. І просили привозити їм ще більше українських газет та журналів. Адже, за словами лисичанців, вони досхочу «наїлись» російської брехні й прагнуть прочитати та почути правдиве журналістське слово.

Приблизно так само було й у Краматорську, де під час святкового концерту з нагоди визволення міста від терористів було організовано безкоштовну роздачу української військової та цивільної періодики.

Тарас ГРЕНЬ,
«Народна армія»

ОГОЛОШЕННЯ

Департамент військової освіти та науки Міністерства оборони України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади начальника військово-юридичного факультету Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого відповідно до наказу Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 20.08.2001 № 285/602 «Про затвердження Інструкції про порядок заміщення вакантних посад командування, наукових, науково-педагогічних (педагогічних) працівників у вищих військових навчальних закладах (військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів) на конкурсній основі» (зі змінами), зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 10.09.2001 за № 792/5983.

Посада, яка заміщується особами офіцерського складу:

начальник факультету, штатно-посадова категорія «полковник», посадовий оклад 1640–1740 гривень.

Умови конкурсу: можуть брати участь особи офіцерського складу, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра, вчене звання (науковий ступінь), а також стаж науково-педагогічної роботи у вищому військовому навчальному закладі або військовому навчальному підрозділі вищого навчального закладу не менше п'яти років.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт за командою; автобіографія; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копії документів про освіту та кваліфікацію; копії документів про науковий ступінь, вчене звання; список наукових праць (винаходів) — за наявності; витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду, вищу за ту, на якій перебуває).

Строк подання документів на розгляд конкурсної комісії — 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Документи надсилаються на адресу: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6. Департамент військової освіти та науки Міністерства оборони України, секретарю конкурсної комісії з позначкою «На конкурс».

***

Департамент розробок і закупівлі озброєння та військової техніки Міністерства оборони України проводить набір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців:

головного спеціаліста відділу договірної та фінансово-економічної роботи — 1 (на період перебування основного працівника у соціальній відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, до 21.05.2017).

Вимоги до кандидатів: громадянство України; знання української мови; повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, стаж роботи на державній службі не менше 3 років або загальний стаж не менше 5 років.

Термін подання документів — 30 днів від дня опублікування оголошення.

Контактний телефон: 245-44-85.

Адреса Департаменту розробок і закупівлі озброєння та військової техніки Міністерства оборони України: 03113, м. Київ, просп. Перемоги, 55/2.

***

Департамент міжнародного оборонного співробітництва Міністерства оборони України проводить добір кандидата для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця — головного спеціаліста 1 територіального відділу міжнародного оборонного співробітництва на період до виходу основного працівника з відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Вимоги до кандидата: повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра; знання однієї (двох) іноземної мови на рівні, не нижчому стандартизованого мовного рівня СМР — 2. Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років, впевнене користування комп'ютером та знання відповідного програмного забезпечення.

Термін прийняття документів — протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

За довідками звертатися за телефоном: 285-04-27.

***

Служба безпеки України, за адресою: 01601, м. Київ, вул. Володимирська, 33, оголошує конкурс на заміщення вакантної посади: головний спеціаліст Служби мобілізації та територіальної оборони СБ України.

До участі в конкурсі допускаються особи, які мають вищу освіту за напрямами підготовки — військові науки, державне управління та стаж державної (або військової) служби в органах виконавчої влади не менше десяти років та мали досвід роботи з організації заходів мобілізаційної підготовки та мобілізації.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків та умов оплати праці буде надана кадровим підрозділом: тел. 486-72-41.

Термін прийому документів — протягом 30 календарних днів з дня оголошення про проведення конкурсу.

Народна армія
31 липня 2014 року

●ХРОНІКА АТО

ДЕБАЛЬЦЕВЕ — ШЛЯХ У «МАРИНІВСЬКИЙ КОРИДОР»

Водночас незаконні збройні формування намагаються повернути під контроль висоту Савур-могила, з якої постійно обстрілювали позиції сил АТО. Так, 28 липня українські військові успішно відбили всі атаки. В результаті знищено понад 100 терористів, 10 одиниць бронетехніки та 12 артилерійських установок. За інформацією Державної прикордонної служби, вогневу підтримку терористів під Савур-могилою здійснювали російські військові з району села Новоолександрівське. Установки «Град» стріляли з відстані 200–300 метрів від кордону. Про це розповів речник Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України Андрій Лисенко.

28 липня авіація сил АТО здійснила 10 вильотів. Артилерія Збройних Сил України завдала 5 масованих вогневих ударів по позиціях бандформувань, які були розміщені поза населеними пунктами. У результаті знищено значну кількість терористів та броньованої техніки.

У бойових діях 28 липня загинуло 18 військовослужбовців Збройних Сил України та 55 отримали поранення. Усі поранені доставлені в медичні заклади, їм надана відповідна медична допомога.

ЗАГАЛОМ З 5 ЧЕРВНЯ НА ДЕРЖАВНОМУ КОРДОНІ УКРАЇНИ ЗАФІКСОВАНО 153 НАПАДИ ТА ОБСТРІЛИ ПРИКОРДОННИХ НАРЯДІВ ТА МІСЦЬ ДИСЛОКАЦІЇ НАШИХ ПІДРОЗДІЛІВ

29 липня сили АТО звільнили від терористів населений пункт Авдіївка Донецької області. Розпочали зачистку міст Іловайськ і проводять операцію зі звільнення Первомайська. Під час визволення населених пунктів українські військові свідомо не застосовують усі наявні можливості вогневого ураження. Не використовується важка техніка, артилерія та авіація. Звичайно, важка зброя значно спростила б проведення військових операцій зі звільнення міст та сіл. Проте це могло б призвести до жертв серед мирного населення. Українська армія не може цього допустити.

Військовослужбовці Збройних Сил ризикують заради того, щоб врятувати життя дітей, жінок, всіх пересічних громадян держави. Вони кажуть: «Ми звільняємо свої будинки. Звільняємо свої школи, куди ходитимуть діти. Російські терористи, найманці з Чечні, Сербії, Осетії не збираються жити на Донбасі. Нам потрібен мир, а їм — хаос. Тому вони готові вбивати дітей, наші родини, руйнувати наші міста, оселі, фабрики та заводи».

Успішне просування сил АТО викликає паніку серед терористів. Вони намагатимуться здійснити перегрупування в районі населених пунктів Первомайськ, Стаханов, Алчевськ та Луганськ. Окремі групи терористів намагаються втримати підконтрольні ділянки державного кордону, щоб безперешкодно отримувати з території Російської Федерації військову техніку, озброєння та боєприпаси.

29 липня терористи з АГС-17 обстріляли блокпост «Макарове» з боку населеного пункту Пшеничне, з БМ 21 «Град» — аеродром Луганськ, з мінометів блокпост «Мирна Долина», а з ПТРК — позиції сил АТО в районі Червонопартизанська. Зі сторони Російської Федерації був здійснений обстріл з ПТРК позицій піхотинців і десантників неподалік населеного пункту Маринівка. Також декілька разів з боку Російської Федерації з системи залпового вогню БМ-21 «Град» обстрілювали населений пункт Степанівка.

Початок на 1 стор.

На звільненій території сили АТО встановили та обладнали додаткові блокпости. Це дозволило укріпити наші позиції та щільніше стиснути кільце навколо Горлівки та Донецька. Таким чином перекривається більшість шляхів для постачання ресурсів незаконним збройним формуванням. Після зачистки в населеному пункті Дебальцеве підрозділи АТО виявили чимало техніки, боєприпасів та озброєння. Панічно тікаючи під натиском Збройних Сил України, терористи полишають все те, чим їх так щедро обдарували іноземні замовники безладу в Україні.

Терористи продовжують обстрілювати житлові та промислові об'єкти. Вони вели вогонь по житлових кварталах Дебальцевого, центру Амвросіївки, житлових будинках села Манич Амвросіївського району. Тривають артобстріли житлових кварталів Горлівки та Луганська. За оперативними даними, вогонь по Горлівці терористи вели з боку селища Микитівка, а по Луганську — з району Суходольська. Також надійшло повідомлення про те, що під час мінометного обстрілу терористи пошкодили контактну мережу ст. Оленівка на Донецькій залізниці. Рух поїздів зупинено, постраждалих немає. З важкої артилерії обстріляно школу № 30 Донецька.

«МИ ЗВІЛЬНЯЄМО СВОЇ БУДИНКИ. ЗВІЛЬНЯЄМО СВОЇ ШКОЛИ, КУДИ ХОДИТИМУТЬ ДІТИ. РОСІЙСЬКІ ТЕРОРИСТИ НЕ ЗБИРАЮТЬСЯ ЖИТИ НА ДОНБАСІ. НАМ ПОТРІБЕН МИР, А ЇМ — ХАОС»

Одночасно триває передислокація підрозділів збройних сил Російської Федерації поблизу українсько-російського кордону. На околиці російського села Подол-Гора, за 7 км від кордону з Сумською областю, розташовано військовий табір. На аеродромі міста Валуйки Бєлгородської області, за 18 км від кордону, навпроти відділу прикордонної служби «Тополі» Харківського загону виявлено базування 29 вертольотів Ка-52 та двох військових літаків. На трасі М-04 «Дон» виявлено переміщення тягачів з 10 танками «Т-64» та з 3 автомобілями «Урал» у напрямку кордону з Луганською областю.

ЩЕ ОДНА ТАКТИКА, ДО ЯКОЇ КІЛЬКА РАЗІВ ВДАВАЛИСЬ РОСІЯНИ, — ОБСТРІЛИ НАШИХ ВІЙСЬКОВИХ ТА ПРИКОРДОННИКІВ З РОСІЙСЬКИХ УСТАНОВОК «ГРАД», ЯКІ ПЕРЕТИНАЛИ КОРДОН ТА ЗАЇЖДЖАЛИ НА ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ, А ПОТІМ ПОВЕРТАЛИСЯ НАЗАД

Загалом з 5 червня на Державному кордоні України зафіксовано 153 напади та обстріли прикордонних нарядів та місць дислокації наших підрозділів. Одним із показових випадків останніх днів є обстріл росіянами пункту пропуску «Довжанський», який тривав 4 з половиною години. По українських прикордонниках було випущено понад 250 снарядів.

При цьому використовується дуже підступна тактика. Спочатку терористи з нашої території стріляють у бік Росії, тоді, ніби у відповідь, з території Російської Федерації обстрілюються позиції українських прикордонників та Збройних Сил. Ще одна тактика, до якої кілька разів вдавались росіяни, — обстріли наших військових та прикордонників з російських установок «Град», які перетинали кордон та заїжджали на територію України, а потім поверталися назад. Це було зафіксовано двічі: 16 липня 5 артустановок та 2 БТРи заїхали на 60 м на українську землю поблизу пункту Амвросіївка, а 21 липня 14 артустановок заглибились на територію України на 1,5 км неподалік села Шевченкове на Донеччині.

За останньою інформацією, в селі Берестове Артемівського району в ніч на 30 липня стався вибух. Від міни, яку залишили при відході терористи, загинула жінка і отримали поранення різного ступеня тяжкості 8 дітей, серед них і однорічне немовля. Військові медики надали невідкладну допомогу дітям та доправили їх до лікарні. Також підтвердилась інформація про те, що 29 липня терористи вбили дитину та поранили 10 осіб. Сталося це під час обстрілу автобусу, на якому мешканці Донецька намагалися виїхати в безпечний район.

Терористи продовжують облаштовувати свої вогневі позиції на цивільних об'єктах. Вони встановили установки «Град» на території збагачувальної фабрики у Суходольську та на території заводу бурового обладнання в місті Брянка Луганської області. У Ровеньках на території автобази ними розгорнуто артилерійську батарею щось із 10-ти гармат великого калібру. В'їзд до автобази охороняється 4-ма БМД.

Залишаючи українські населені пункти, терористи намагаються знищити комунальну інфраструктуру. Стратегічно важливим для них є руйнування засобів комунікації, які надають людям інформацію про те, що насправді відбувається в Україні.

Підготував Роман ВУС, «Народна армія»

●ГЕРОЯМИ НЕ НАРОДЖУЮТЬСЯ

БТР ПРОТИ ТАНКА

Прикриваючи кордон, наші військовики з кількох бригад опинилися буквально між двох вогнів. З території Росії їх регулярно обстрілювали артилерія та «Гради», з боку Донецька — танки. Останні дошкуляли сильніше, адже вели вогонь прямою наводкою. Коли ж з'являлися наші літаки, танки ховалися у заздалегідь приготованих укриттях, буквально розчинялися в «зеленці». Якось наші хлопці вирішили вистежити ворожі танки і після чергового обстрілу погналися за ними. Але ворог помітив сміливців. Один танк розвернувся і, відкривши вогонь з кулемета та гармати, посунув на них. Бійці, зрозуміло, залягли, чекаючи наближення ворога, щоб його знищити. Але екіпаж ворожого танка це зрозумів. Обстрілювали наших здалеку, очевидно, чекаючи на допомогу. Ситуація оберталася не на нашу користь. Раптом з-за посадки вилетів наш БТР і, ведучи вогонь з обох кулеметів, зигзагами почав наближатися до танка, а потім кружляти навколо нього, продовжуючи стріляти по башті. Танк крутив вертів баштою, але так і не зміг уразити БТР — надто великою була різниця в рухливості. Зрозумівши марність спротиву, танк почав вшиватися, а бронетранспортер його переслідував. Та недовго, бо раптом кулеметник БТРа поцілив йому в уразливе місце, тож танк вибухнув.

Денис П'ЯТИГОРЕЦЬ, БТрО «Полісся»

Народна армія
31 липня 2014 року

●УКРАЇНА–США

У ЦЕНТРІ УВАГИ — СТАБІЛІЗАЦІЯ СИТУАЦІЇ НА ДОНБАСІ

Міністр закордонних справ України Павло Клімкін під час робочого візиту до Сполучених Штатів зустрівся з Державним секретарем США Джоном Керрі та віце-президентом США Джозефом Байденом. У центрі уваги сторін були питання стабілізації безпекової ситуації в Донецькій і Луганській областях, оздоровлення національної економіки та зміцнення обороноздатності України.

Павло Клімкін подякував за послідовну та активну допомогу Сполучених Штатів і наголосив на важливості консолідації зусиль міжнародного співтовариства у відповідь на агресивні дії Росії щодо України. Поряд із цим було привернуто увагу до значних втрат, які завдають дії терористів економіці України, й важливості якнайшвидшого відновлення життєво необхідної інфраструктури, знищеної терористами у Східній Україні.

Віце-президент США наголосив на безумовній та повній підтримці Сполученими Штатами мирного плану Президента України Петра Порошенка та політичних й економічних реформ в Україні. Він підтвердив готовність США й надалі надавати політичну, консультативну та технічну допомогу, необхідну для подолання гострих проблем, які нині постали перед Україною.

Джозеф Байден також зазначив, що США продовжуватимуть докладати зусиль для «посилення наслідків» для Росії, якщо вона не здійснюватиме кроків у напрямку деескалації ситуації в Україні, повідомляє прес-служба МЗС України.

Джон Керрі привітав практичні кроки офіційного Києва, спрямовані на відновлення життєво необхідної інфраструктури у звільнених від терористів населених пунктах та повідомив про виділення Сполученими Штатами фінансової допомоги для цих цілей у розмірі майже 7 млн доларів США.

Обговорюючи роль Росії в подіях на Сході України, Джон Керрі зазначив, що, попри «запевнення росіян у прагненні до деескалації конфлікту, їхні дії жодним чином не засвідчили бажання припинити насилля та кровопролиття».

Окрему увагу під час розмови було приділено збитому проросійськими терористами лайнеру «Малайзійських авіаліній». Павло Клімкін поінформував про кроки, що їх вживає Україна для забезпечення розслідування цієї трагедії. Сторони погодилися з важливістю проведення неупередженого та повного розслідування катастрофи.

Під час зустрічі Міністр закордонних справ України та Держсекретар США домовилися про підтримання активного діалогу з широкого кола питань українсько-американських відносин.

●РІШЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ

ТРЕТЮ ХВИЛЮ САНКЦІЙ — ЗАСТОСУВАТИ

29 липня під час засідання у Брюсселі посли країн-членів ЄС ухвалили рішення щодо застосування проти Росії санкцій третього рівня. Вони спрямовані на стримування співпраці в енергетичному, фінансовому та військовому напрямах, включаючи ринок товарів подвійного призначення.

Передбачається, що практична «активація» нових обмежень відбудеться до кінця поточного тижня. У Брюсселі планують періодично переглядати застосовані санкції в бік полегшення або посилення. Це відбуватиметься кожні три-шість місяців. Загальний термін застосованих обмежень становитиме один рік.

На переконання експертів, від нових санкцій постраждають російські державні банки. Їм буде обмежено можливості виходу на міжнародний кредитний ринок та використання фінансових інструментів, що передбачають термін більше 90 днів. Передбачається заборона випуску російськими держбанками євробондів, а також акцій для європейських власників. Такі ж обмеження стосуватимуться інституцій країни, корпорацій та агенцій із державною часткою понад 50%.

«Удар» по нафтогазовій сфері Росії полягатиме в забороні постачання з ЄС високотехнологічного обладнання, насамперед — для глибоководного буріння. Очікується значне обмеження країнами Євросоюзу заходів військово-технічної співпраці з Росією. Але на вимогу Франції це не стосуватиметься контрактів, які були укладені до введення обмежень. Позиція Парижа пов'язана із зобов'язаннями цієї країни поставити Росії замовлені та вже проплачені Москвою два десантні кораблі типу «Містраль».

Скасування санкцій проти Росії буде можливим лише за умов виконання Москвою відповідних вимог ЄС. «Росія повинна конкретними діями підтвердити бажання врегулювати кризу в Україні. На практиці це означає необхідність виконувати ті умови, про які вже йшлося раніше, а також чинити тиск на терористів», — заявив з цього приводу прем'єр-міністр Фінляндії Александр Стубб. Застосування обмежень також прокоментували президент Європейської ради Херман ван Ромпей та президент Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу.

У спільній заяві, поширеній ввечері 29 липня, вони заявили: «ЄС погодив пакет значних додаткових заходів, спрямованих на обмеження секторального співробітництва з Російською Федерацією. Це рішення обмежить доступ на ринки капіталу ЄС для російських державних фінансових інститутів, накладе ембарго на торгівлю зброєю, встановить заборону на експорт товарів подвійного призначення для військових користувачів і скоротить доступ до чутливих технологій, особливо в галузі нафтового сектору». Політики також зазначили, що зробили все від них залежне для припинення конфлікту шляхом переговорів, але Росія, на їхню думку, не підтримала мирних зусиль. «Потужна пропагандистська машина, яка контролюється Росією, продовжує підтримувати незаконні дії озброєних терористів», — наголосили європейські лідери.

ЦЕ РІШЕННЯ ОБМЕЖИТЬ ДОСТУП НА РИНКИ КАПІТАЛУ ЄС ДЛЯ РОСІЙСЬКИХ ДЕРЖАВНИХ ФІНАНСОВИХ ІНСТИТУТІВ, НАКЛАДЕ ЕМБАРГО НА ТОРГІВЛЮ ЗБРОЄЮ, СКОРОТИТЬ ДОСТУП ДО ЧУТЛИВИХ ТЕХНОЛОГІЙ, ОСОБЛИВО В ГАЛУЗІ НАФТОВОГО СЕКТОРУ

Російська сторона переконана, що національна економіка від застосованих санкцій не постраждає. «Ніякі санкції, які придумали Євросоюз та інші, не зможуть завдати шкоди російській економіці. Економіка Росії пройшла через велику кількість таких випробувань і вона дасть собі раду», — заявив постійний представник РФ при Євросоюзі Володимир Чижов. З цією думкою не згоден міністр закордонних справ Голландії Франс Тіммерманс. Він вважає, що санкції матимуть «широкі та негайні наслідки». На переконання голландського високопосадовця, санкції дадуть Москві чітке розуміння того, що «вона знаходиться на невірному шляху».

Максим ПІГАН, «Народна армія»

●ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

«ПІДЛІКУЮСЯ І ЗНОВУ НА СХІД»

Раптовий мінометний обстріл артбатареї десантників на позиції поблизу міста Краснодон був лише відволікаючим маневром. Саме під час обстрілу неподалік вогневої позиції мала пройти колона терористів. І противник розраховував, що десантники ховатимуться в укриттях і не помітять її. Проте «боги війни» з крилатої піхоти того дня зірвали всі наміри терористів…

Саме в тому запеклому кількагодинному бою сержант Денис Матвієнко, попри отримані численні осколкові поранення ноги та легку контузію, продовжував командувати своїм підрозділом та належно виконав свій обов'язок.

Денис родом із козачого краю — із Запоріжжя. Строкову службу розпочав у навчальному центрі ракетних військ та артилерії на Київщині. Згодом солдат був направлений до 55-ї окремої артилерійської бригади. Ще до служби у війську юнак закінчив Запорізький центр професійно-технічної освіти водного транспорту і після звільнення у запас, наслідуючи батька, вирішив стати моряком. Кілька років Денис був мотористом на різних кораблях торгового флоту та круїзних лайнерах. Коли повернувся до рідних берегів з чергового рейсу і насолоджувався довгоочікуваною відпусткою, у країні повним ходом йшла часткова мобілізація.

«Я служив строкову, сержант запасу, а захищати Батьківщину — це святий обов'язок кожного чоловіка», — подумав Денис, коли зібрався до військкомату.

Бойове хрещення у складі підрозділу, задіяному в АТО, пройшов на стратегічній висоті Савур-могила, що на Донеччині. Тоді масованими артилерійськими ударами було знищено потужний опорний пункт терористів.

Згодом були інші запеклі бої та операції, де сержант Матвієнко разом із товаришами підтримував вогнем українські підрозділи. Інколи доводилося виконувати бойові завдання під прямими обстрілами супротивника.

Одного разу сержант Матвієнко на рації «спіймав» частоту терористів: «…їдь до російського кордону та зустрінь КАМАЗ із «зерном»…» Терористи тоді не знали, що їх прослуховують, однак все ж таки вирішили зашифровувати ключові слова. За хвилину гучним залпом вдарили наші гаубиці, і вантажне авто, вщерть завантажене боєприпасами, злетіло у повітря. Гармату ж, яку транспортувала машина, вибухами розірвало на шматки...

Сержант Денис МАТВІЄНКО: «Противник думав, що ми сховаємося, однак не на таких натрапили»

А під час боїв під Краснодоном по вогневій позиції гаубичної батареї десантників раптом відкрили вогонь з шістьох ворожих мінометів. Водночас по бронетехніці механізованих підрозділів, що охороняли артилеристів, «запрацювали» мінометні розрахунки терористів. На позицію просто «зливою» падали міни. Першими пострілами були підбиті кілька БМП та авто з боєприпасами. Десантники відразу засікли позиції ворожих мінометів і, не розгубившись, миттєво відкрили вогонь у відповідь. Такого противник від крилатих піхотинців аж ніяк не очікував. Вогонь не вщухав ні на мить. Хтось із офіцерів викликав на підтримку сусідів.

— Аж раптом з другої сторони висотки хтось побачив колону. Все стало зрозуміло — мінометний обстріл був лише відволікаючим маневром. Противник думав, що ми сховаємося, однак не на таких натрапили, — згадує Денис.

— Батарея! Прямою наводкою по машинах… Вогонь! — скомандував сержант Матвієнко. За кілька хвилин колона була розбита, однак на цьому бій не закінчився. За лісосмугою з'явилися танки противника.

Аби не дати ворожим танкістам переваги, артилеристи-десантники першими відкрили по них вогонь. Влучними пострілами одна з бойових машин була підбита, інші відступили. Попри шквальний вогонь супротивника, десантники успішно виконали поставлені завдання. На жаль, тоді багато артилеристів та воїнів-піхотинців отримали поранення.

Сьогодні у бойових буднях Дениса вимушена перерва — він лікується в одному з військово-медичних закладів України.

— Нічого, до весілля заживе, — посміхаючись, жартує хлопець про своє поранення. — Трохи підлікуюся і знову на Схід, до бойових побратимів.

Валентин ШЕВЧЕНКО, «Народна армія»

НА ВЛАСНІ ОЧІ

Залишки ракети від російської системи залпового вогню

ЛИСИЧАНСЬК: КІЛЬКА ДНІВ ПІСЛЯ БОЇВ

У визволеному від терористів Лисичанську сталася знакова подія — в місцевому пологовому будинку народилась перша «післявоєнна» дитинка. Як кажуть лисичанці — дитина нової України.

Сьогодні Лисичанськ схожий на людину, яка на деякий час потрапила до рук шахраїв-бандитів. Її обікрали, принизили і хотіли залишити в рабстві навіки. Але знайшлись герої, які ціною власного життя та здоров'я відбили та повернули свободу, нехай і пораненому та пригніченому, але нескореному волелюбному українському Лисичанську.

Дитячий садочок «Колосок». За «ЛНР» тут була база бойовиків, а тепер розмістились бійці батальйону «Донбас». Біля входу — чимало ящиків з мінами до мінометів.

— Ось подивіться, який подарунок ми отримали від бандитів. Все це «добро» знайшли в міській адміністрації, — каже командир роти Сергій, розкриваючи ящики. — Це 82-міліметрові міни, якими терористи обстрілювали нас. Відверто кажучи, по цих мінах видно, що російські бойовики вже тривалий час готувались до нападу на Україну. Адже ящики явно знаходились у так званих «закладках» — були закопані в лісах або сховані в когось на горищах. Що ці боєприпаси не військового зберігання свідчить те, що чимало мін — у поганому стані, іржаві. А в одному з ящиків ми знайшли навіть осине кубло. Військовики такого б не допустили.

Лисичанці також показали «привіти від Путіна» — ракети для російської системи залпового вогню «Торнадо». Кілька їх застрягли у дворах і навіть житлових будівлях. Ідемо провулками між будинків, перед кожним під'їздом — складена з цеглин або просто з каменів грубка, зверху стоять обсмалені каструльки. В них мешканці готують їжу, варять чай. Річ у тому, що в місті лише почали відновлювати подачу електроенергії, води та газу. Залишаючи Лисичанськ, терористи підірвали або знищили всі важливі для міста вузли життєдіяльності та комунікацій.

— А ви знаєте, у відсутності світла і газу є для нас і певний позитив, — каже Володимир, що якраз ламав на подвір'ї якісь дошки на дрова. — Раніше ми навіть не знали своїх сусідів з будинку навпроти. Бо в кожного був телевізор, Інтернет… А тепер перезнайомились усі. Допомагаємо одне одному, чим можемо.

— Може й добре, що тепер немає світла? — додала Ольга, яка саме готувала обід для своєї родини. — Немає цього жахливого російського телебачення, тож наші «інформаційні інваліди» починають поступово «виліковуватись».

Варто було лише зупинитись, як до нас підійшли мешканці навколишніх будинків. Вони розповідали про жахіття, що відбувались з ними під час окупації. Про те, як вони разом з дітьми ховались у підвалах і погребах від обстрілів найманців. Як «російські визволителі» грабували магазини і пересічних людей. Забирали все. Власне через це в місті закриті кіоски і магазинчики дрібних підприємців. І щоб вберегти від знищення бодай обладнання магазинів, підприємці почали писати на дверях оголошення для ласих до чужого: «У магазині нічого немає».

— Можу пригостити вас чаєм, — запропонувала тітка Оля, — я сама його готую з польових трав. Тут усім подобається! Заходьте в гості!

За рогом будинку цих привітних лисичанців ми натрапляємо на першу російську ракету. Вона майже повністю ввійшла в землю. До найближчого вікна будинку лише кілька метрів. Поруч тротуар, по якому ходять жителі. Мабуть, було недоречно питати людей про те, чи бояться вони ходити і жити поруч з такою небезпекою. Але…

— Звичайно, моторошно, та ми звикли, — відповів перехожий. — Вже були в нас військові сапери, сказали що ця — безпечна. А українським військовим ми віримо на сто відсотків. Та це ще нічого, у тому будинку подивіться, — махнув він на порожні зиниці чийогось помешкання через дорогу.

Побачене там нас просто шокувало. На мить навіть здалось, що потрапили в часи Другої світової війни. Російська кількаметрова ракета пробила дах і три житлові поверхи та застрягла між першим поверхом і підвалом. Двері цієї квартири відчинив нам місцевий мешканець Василь Васильович.

— Тут живуть, вірніше, жили мої добрі знайомі, — розповів чоловік. — Вони якраз готували собі їсти, як прилетів ось цей «привіт від Путіна». Добре, що ця погань не розірвалась. А то б загинули і вони, і всі ми. Приходили сапери, оглянули, щось з нею зробили, тепер шукають кран, щоб витягнути це залізяччя з хати.

Ще за кілька кварталів нам показали знищену бойову броньовану машину бандитів. На тому місті найманці влаштували засідку проти наших військових. Та, як виявилося, самі знайшли там смерть. Залишки БРДМ тепер чорною міткою нагадують про наслідки захоплення тероризмом.

Утім життя в Лисичанську поступово починає налагоджуватися. З відновленням електропостачання відкриваються двері супермаркетів, починають працювати поштовий та електронний зв'язок.

— Терористи залишили нам жахливий спадок, — розповідає перший заступник міського голови Лисичанська Андрій Шальнев. — Перебиті кабелі підстанцій, знищенні водогони.

Окремих слів подяки заслуговують лисичанські медики, які на своїх «швидких» під обстрілами їздили містом і збирали поранених громадян. А коли терористи почали нищити карети «швидкої допомоги» чи просто відбирати їх у бригад, лікарі пересіли на власні автомобілі і все одно приїжджали до людей. Медики розповіли, що особливих проблем з медикаментами в місті немає. Адже ще до нападу були зроблені запаси, які вдалось врятувати від розграбування бандами, що прийшли сюди з Російської Федерації.

А ще мешканці визволених міст дуже потребують інформації про події в державі. Наприклад, наклад спецвипуску газети «Народна армія» розібрали за лічені хвилини. А люди все підходили, запитуючи, чи немає ще газет…

Залишали Лисичанськ по мосту, який врятували інженери Збройних Сил України. Під шаленим обстрілом вони його розмінували до того, як ворог надумав висадити міст в повітря. Зупинившись на блокпості перед мостом, побачили біженку, що пішки поверталась до свого дому.

— Дітки наші! Військові наші! Ви ж нас не покинете на поталу тим іродам? — з надією зазирала вона нам в очі.

— Не покинемо, — вкотре відповідаємо, відчуваючи величезну відповідальність за ці слова…

Тарас ГРЕНЬ,
Юзеф ВЕНСКОВИЧ,
«Народна армія»

ДО СКАРБНИЧКИ ДОСВІДУ

ДОТРИМУЙСЯ ПРАВИЛА «П'ЯТЬ — ДВАДЦЯТЬ П'ЯТЬ»

У жодному разі не допускай паніки або страху перед мінно-вибуховим пристроєм, міна — це звичайний технічний пристрій.

Не пересувайся по підозрілій місцевості без вагомої причини.

По можливості уникай руху по вже прокладених стежках або коліях, шаблонних дій та використання очевидних (передбачуваних) маршрутів. Особливу обережність виявляй при виборі маршруту повернення і при використанні новопрокладених доріг і стежок.

Не використовуй найлегшу дорогу або дорогу, добре оснащену дорожніми знаками або покажчиками без її перевірки на наявність міно-вибухових пристроїв. Дистанцію руху на підозрілій місцевості слід збільшувати до 100 метрів і більше.

Спостережливість військовослужбовців є найкращим засобом виявлення мінно-вибухових пристроїв (далі МВП).

Ніколи не будь безтурботним або надмірно самовпевненим з вибухівкою.

Будь надзвичайно обережним, зберігай граничну концентрацію уваги та сувору дисципліну при роботі з будь-яким підозрілим предметом.

Посилюй увагу, навіть якщо втомився та перебуваєш недалеко від своєї бази, особливо коли повертаєшся на неї.

При пересуванні по підозрілій ділянці очі спрямовуй на землю.

Слідкуй за розтяжками. Виявити розтяжку може допомогти біла нитка з грузилом (невеличкою металевою шайбою). Вона прив'язується до шомпола автомата, який слід тримати стволом уперед. Довжина нитки залежить від зросту військовослужбовця, головне — нитка має ледь торкатися землі. Зачеплення кінця нитки за перешкоду може свідчити про наявність розтяжки.

Дотримуйся правила «п'ять — двадцять п'ять». Його сутність полягає в тому, що після зупинки (прибуття до місця виконання завдання) бойової машини особовий склад, не виходячи з неї (під захистом броні), уважно оглядає місцевість на відстані в п'ять метрів. Далі один з військовослужбовців (зазвичай позаштатний сапер) виходить і зачиняє дверцята БМ та оглядає місцевість на відстані у двадцять п'ять метрів. При цьому додатково до візуального спостереження може використовуватись щуп або міношукач. За відсутності МВП військовослужбовці приступають до виконання завдання.

Вимагай дотримання правил мінної безпеки від інших, адже безтурботний солдат може стати причиною загибелі своїх товаришів.

Завжди викликай фахівця-сапера (якщо є можливість).

До МВП має підходити тільки один військовослужбовець. У разі його виявлення інші повинні знаходитися в укритті.

Будь-яку міну (вибуховий пристрій) розглядай як пастку і обов'язково позначай (маркуй). Знаки маркування: стандартні, кольорові стрічки, купа каміння, палиці, встановлені навхрест, хрест, нанесений фарбою або прокопані канавки чи відсипані піском смуги тощо.

Не поспішай, заощаджений час — це ціна твого життя.

Постійно вивчай нові МВП і способи застосування їх противником, стеж за змінами в тактиці дій противника і будь готовий до них.

КАТЕГОРИЧНО ЗАБОРОНЕНО:

— обходити або перестрибувати першу виявлену або хибну міну;

— різати або тягнути будь-які натягнуті дроти або шнури;

— одночасно перерізати два металеві дроти;

— пересуватися в компактних групах;

— бігти на допомогу військовослужбовцю, що підірвався (в такому разі евакуація може проводитись прокладанням проходів або витягуванням потерпілого за допомогою мотузки, коли він перебуває під вогнем).

Геннадій КРАВЧЕНКО,
полковник

Народна АРМІЯ
31 липня 2014 року

НАШ ПОТЕНЦІАЛ

Т-64 ДЕБЮТУЄ НА СВІТОВОМУ РИНКУ

ТРИВАЛИЙ ЧАС ОСНОВНОЮ ЗАВАДОЮ ДЛЯ ВИХОДУ НА МІЖНАРОДНИЙ РИНОК ЗРАЗКОВОЇ В СВІТОВОМУ ТАНКОБУДУВАННІ «ШІСТДЕСЯТЧЕТВІРКИ», З ОГЛЯДУ НА ЇЇ ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ, БУЛА БАГАТОРІЧНА ЗАСЕКРЕЧЕНІСТЬ ХАРКІВСЬКОЇ МАШИНИ ТА РОСІЙСЬКА АНТИРЕКЛАМА

Один з кращих протягом багатьох десятиліть у світі танків — харківська «шістдесятчетвірка», які невипадково свого часу радянські військові стратеги відвели роль танка прориву на передових рубежах соцтабору у групах військ, тільки нещодавно вийшов на міжнародний ринок. Перший контракт на поставку кількох сотень танків Т-64 ДП «Укроборонсервіс» підписав з однією з африканських країн.

Танк Т-64 був прийнятий на озброєння 1967 року. Розробник машини — «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова». За деякими даними, було випущено понад 16 тисяч цих танків. Конструктори машини заклали в неї такі технічні характеристики, такий запас на модернізацію, що Т-64 ще не один десяток років буде вважатися зразком у світовому танкобудуванні.

Директор ДП «Харківський бронетанковий завод» Олександр ОВСЯНИК

Проте одним з найпопулярніших танків радянської танкобудівної школи на міжнародних ринках є не дітище харків'ян — Т-64, а «сімдесятдругий». Продукт російського нижньотагільського заводу Т-72 прийняли на озброєння 1973 року. За два роки «сімдесятдругим» озброїли армії країн Варшавського договору. Загалом було випущено понад 30 тисяч таких машин. Але мало хто з іноземців знає, що розробникам «сімдесятдругого» так і не вдалося перевершити дітище КБ ім. Морозова. Утім Т-64 тільки тепер виходить на світові ринки. Тривалий час основною завадою для виходу на міжнародний ринок зразкової в світовому танкобудуванні «шістдесятчетвірки», з огляду на її технічні характеристики, запас на модернізацію, була багаторічна засекреченість харківської машини та російська антиреклама.

На підтвердження того, що багато хто недооцінює харківську машину, а росіяни навмисно її дискредитують, наведу деякі порівняльні характеристики цих танків. «Саме на «морозовській» машині вперше були встановлені дві бортові коробки передач, автоматизований механізм заряджання гармати, нашарована броня лобового листа й унікальний плоский двигун — спочатку 5ТДФ, пізніше — 6ТД», — розповідає директор ДП «Харківський бронетанковий завод» Олександр Овсяник.

Незадовго після випуску перших Т-64 у війська направили модернізовані машини з лазерним далекоміром, автоматизованою системою вогню. Загалом Т-64, якщо порівнювати з Т-72, є більш інтелектуальною і водночас значно простішою в ремонті та в цілому дешевшою машиною. «А ще до переваг Т-64 слід віднести те, що це єдиний у світі танк, який може долати водну перешкоду глибиною 1,8 метра фактично з ходу. «Сімдесятдругому» та іншим танкам для цього потрібний час на підготовку», — додає головний інженер підприємства Ігор Якименко. Словом, попри рік випуску, «шістдесятчетвірка» — ще досить сучасна машина, тож багато які з експертів пророкують їй непогані перспективи на міжнародних ринках. За радянських часів конкуренція між школами танкобудування була досить жорсткою. Технічна перевага виявилась на боці харківської школи. Але, як часто буває, хто має на своєму боці впливових лобіювальників, той не залишається без високих нагород, а продукт набуває популярності і часом перевищує свою ціну.

Свого часу кореспондент «Народної армії» запитував харківських танкоремонтників, чому вони не продають популярні на ринку Т-72, коли вміють їх ремонтувати? Адже «Харківський бронетанковий завод» — одне з небагатьох виробництв у країнах СНД, якому під силу капремонт всіх зразків танків та танкових двигунів радянського виробництва. «Харківський БТЗ» спеціалізується на капремонті, зокрема танків Т-64БВ, які є головною танковою міццю Збройних Сил України, а також Т-72, Т-80, Т-80УД, двигунів 5ТДФ, 5ТДФА, 6ТД, газотурбінних танкових двигунів різних модифікацій. Крім того, харків'яни освоїли ремонт деяких зразків інженерної техніки — плавучих транспортерів ПТС-М, ПТС-2, самохідних поромів ПММ-2. Починаючи з 2006 року, «Харківський бронетанковий завод» є одним з виконавців державної програми з модернізації Т-64Б до виду Т-64БМ (бойова машина «Булат»).

Заступник технічного директора ДП «Завод імені В.О. Малишева» Олександр КЛИМЕНКО

Виявляється, харків'яни свідомо відмовляються від ремонту «сімдесятдругих», хоча виробництво не перевантажене. Бо кожний проданий танк російського виробництва створює одне робоче місце в Росії. За 20 років Україна продала понад 1200 Т-72, образно кажучи, допомігши створити сусідам цілий завод. Біда не в тому, що в Росії з'являються робочі місця, а в тому, що ми в такий спосіб перешкоджаємо виходу на міжнародний ринок танка власного виробництва, позбавляємо роботи наших танкоремонтників. Адже 85 відсотків оригінальних запчастин до «сімдесятдругого» виробляється в РФ.

Харківські танкоремонтники вважають, що торгувати Т-72 на міжнародному ринку доцільно хіба що за умови, якщо частка агрегатів та запчастин українського виробництва до цієї машини становитиме не менше 25 відсотків. Харків'янам є що запропонувати у цьому сенсі. Йдеться, зокрема, про варіант установки на «сімдесятдругий» модернізованого двигуна 5ТДФМА потужністю 1050 к. с. А ще наші танкоремонтники в моторно-трансмісійному відділенні знайшли місце і для енергоагрегата потужністю 10 кВт. Він дозволяє використовувати всі системи комплексу озброєння без запуску основного двигуна. Пропозиція харків'ян поставити на Т-72 модернізовану «п'ятірку» потужністю 1050 к. с. є дуже актуальною для багатьох країн, передусім — із спекотним кліматом. Придбані в росіян «сімдесятдругі» за високих температур працюють не бездоганно.

Розповідаючи про деякі нюанси першого іноземного контракту на поставку Т-64, заступник технічного директора ДП «Завод імені В.О. Малишева» Олександр Клименко розповів, що однією з технічних вимог замовника є посилення захисних якостей машини. Харків'яни запропонували поставити на цю партію танків сучасну конструкцію динамічного захисту — вітчизняний бойовий елемент «Ніж». Модульний комплекс динамічного захисту третього покоління «Ніж» для танків українського виробництва є абсолютно новим захистом, з новими принципами функціонування, яких не було в радянських чи російських засобах аналогічного призначення. Він виготовлений ДП «Базовий центр критичних технологій «Мікротек».

Головний інженер ДП «Харківський бронетанковий завод» Ігор ЯКИМЕНКО

До речі, комплекс ДЗ «Ніж» за своїми бойовими можливостями значно переважає відомі іноземні зразки, захищаючи танк від цільнометалевих оперених бронебійних підкаліберних снарядів, боєприпасів типу «ударне ядро», що самі формуються, та тандемних кумулятивних засобів ураження. Однією з особливостей комплексу є принцип дії на атакуючі боєприпаси за допомогою кумулятивного струменя та продуктів вибуху подовжених кумулятивних зарядів.

Крім покращення захисних характеристик, замовник зажадав модернізувати до сучасного рівня і систему зв'язку танка.

— Комплекс озброєння, який встановимо на Т-64, за своїми характеристиками значно перевершує техніку, що є на озброєнні армії країни замовника (Т-55 та застарілого типу Т-72), — розповідає Олександр Клименко. — І не лише в цьому Т-64 переважає «сімдесятдругий». Зокрема й за вогневою міццю. При одному і тому ж калібрі гармати, одному і тому ж снаряді скорострільність і прицільний комплекс Т-64 значно перевершує Т-72. Оптика прицілу в них різна. На Т-64 забезпечує стрільбу з місця і в русі на відстані до 4 км. Танк Т-72 не бачить цілі й на 3 км. Механізми стабілізації при стрільбі в русі дозволяють «шістдесятчетвірці» влучніше стріляти, ніж та система, що встановлена на «сімдесятдругому». Система управління вогнем Т-64 гарантує високу ефективність стрільби. Система автоматично опрацьовує всі дані, необхідні для гарантованого влучання у ціль. Т-72 і за цією характеристикою явно програє.

Ще одна перевага Т-64, за словами Олександра Симоновича, — автоматизована система заряджання. Інший вагомий аргумент, на його думку, у порівняльній «дуелі» характеристик двох машин різних шкіл танкобудування — це управління зенітною кулеметною установкою. На танку Т-64 воно є дистанційним, тобто командир машини має можливість управляти зенітним кулеметом, не висовуючись з машини.

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

Невдовзі після капремонту ці бойові машини відправлять до Африки

У Т-72 командир машини може управляти зенітно-кулеметною установкою, лише перебуваючи назовні, наражаючись на небезпеку ураження кулями ворога. До речі, через цей недолік росіяни на танку Т-90 скопіювали систему дистанційного керування кулеметом у харків'ян.

— Дехто може закинути, мовляв, зате у Т-72 двигун потужніший, ніж у Т-64. За даними в таблиці характеристик це так. На Т-72 встановлений двигун потужністю 780 к.с., на модернізованій машині або ж наступного покоління — 840 к.с. Але тут треба сказати, що чимало «конячок» забирає система охолодження Т-72. А ще «кінські сили» йдуть на проміжний агрегат або редуктор, який забезпечує розведення потужності від двигуна по трансмісії та агрегатах. У підсумку на ведучому колесі танка Т-72 потужність менша, ніж на Т-64, — каже Олександр Клименко.

БАГАТО ЧОГО В Т-64 СОРОК РОКІВ ТОМУ КОНСТРУКТИВНО ВИКОНАНО ТАК, ЩО ДЕЯКІ СУЧАСНІ ТАНКОВІ ВИРОБНИЦТВА ПРИХОДЯТЬ ДО ЦИХ РІШЕНЬ ТІЛЬКИ СЬОГОДНІ

Наступна дуже важлива група характеристик — це броньовий захист. Захищеність танка Т-64 як з лобової частини корпусу, так і по бортових проекціях перевершує Т-72. «Росіяни замовчують той факт, що автоматична 30 мм гармата пробиває танк Т-72 в бічну площину. Комбінована броня танка Т-64 перевершує броню популярного у світі російського танка. А для нашого замовника захист ще більше посилиться. Практично маса машини зросте на 2 тонни, а ефективність захисту зросте в рази», — додає Ігор Якименко.

Словом, багато чого в Т-64 сорок років тому конструктивно виконано так, що деякі сучасні танкові виробництва приходять до цих рішень тільки сьогодні. Найбільший мінус цього українського танка, за словами представників харківської школи танкобудування, в його маловідомості у світі. Тут треба взяти до уваги й неабиякі зусилля росіян щодо антиреклами нашого танка.

Допомагали закордонним антирекламістам Т-64 і деякі з українських чиновників, одні з яких докладали зусилля до реалізації ідеї знищення «Харківського бронетанкового заводу», другі активно агітували за доцільність порізати наші запаси «шістдесятчетвірок». Мовляв, утилізація танків — це робота для підприємства і стабільний прибуток для держави. А ще й деякі іноземці погодилися спонсорувати цей процес... Проте танкоремонтники з Харкова «б'ють» на те, що можна заробити значно більше, щоправда, не так швидко. На їхню думку, перетворювати Т-64 на брухт — непатріотично й некомпетентно. Адже це удар по власному виробництву. Це означає перекреслити досягнення однієї з найкращих шкіл танкобудування. Хто хоч трохи розуміється в цій сфері, той скаже, що таким кроком ми б здивували навіть наших конкурентів.

Як на мене, ідеї харків'ян щодо модернізації Т-64 є, без перебільшення, проривними. Причому чимало технічних задумів вже втілено в експериментальних варіантах нових зразків техніки. Пропозиції модернової продукції харків'ян мене вразили. На базі Т-64 тут можуть створити універсальний модуль — башту зняли, двигун встановили попереду, десантне відділення позаду. На цю базу можна монтувати до 15 функціональних модулів. Можуть харків'яни створити і варіант важкої БМП з функціями пункту управління з посиленою бронею навіть у верхній площині машини. Інший варіант — використання універсального модуля в ролі машини бойового постачання.

Пропонують танкоремонтники також варіант машини з розміщеним 120-міліметровим міномeтом та його розрахунком або з системою залпового вогню. Багато хто з іноземних спеціалістів-гостей танкоремонтників зацікавився, зокрема, їхньою пропозицією щодо дистанційного, за багато кілометрів, управління вогнем окремо встановленої, без екіпажної башти, Т-64, скажімо, на визначеному рубежі оборони, кордону, берегової смуги. Ця розробка, як на мене, досить актуальна нині і для нас, з огляду на поточну ситуацію.

Тому майбутнє Т-64 на міжнародному ринку багато в чому залежить, з одного боку, від його професійного рекламування, з другого — від того, як зарекомендують себе ці машини в Африці за першим контрактом. Обслуговувати парк цих танків будуть тамтешні фахівці, їхня підготовка ведеться в Харкові. Першу, так звану установчу, партію танків харків'яни планують виконати до кінця цього року. А далі, вірю, буде більше.

Світлана ЯРОВА,
«Народна армія»

Цей «танковий парк» чекає на відновлення

●ПЕРСПЕКТИВНА РОЗРОБКА

БРОНЬОВАНА «ШВИДКА»

«Аналогів нашій розробці у світі поки що немає», — так говорить про новий броньований плавучий реанімобіль, створений на базі БТР-70, виконувач обов'язків директора «Миколаївського бронетанкового заводу» Олександр Швець.

Причому впізнати бойову машину підтримки піхоти в оновленому вигляді непросто. Адже фахівці підприємства модернізували кабіну десанту — зробили її вищою, знявши башту для кулемета. За рахунок цих нововведень усередині бронетранспортера стало більше вільного місця, де тепер можна розмістити легко- та важкопоранених бійців.

До речі, бронемашина підтримки здатна перевозити 11 поранених бійців, з яких четири — важкі. Їх можна розміщати всередині як через боковий люк, так і через тильний, адже в новому варіанті бронемашини це передбачено. Крім того, у разі, якщо пораненому необхідно здійснити термінове хірургічне втручання, салон бронемашини можна перетворити на операційну.

За словами Олександра Швеця, на всіх етапах створення броньованого реанімобіля заводчани консультувались із військовими медиками. Тому новий продукт повністю відповідає потребам надання швидкої медичної допомоги у бойових умовах. Залишилось лише обладнати броньовану «швидку» необхідним медичним устаткуванням, над чим вже працюють місцеві органи влади, і можна відправляти її на передову. До речі, на створення нової броньованої машини витратили 650 тисяч гривень (без урахування медичного обладнання). За потреби завод здатен виготовляти до 5 таких машин на місяць.

Офіційну назву реанімобілю ще не дали, але на підприємстві хочуть назвати його за біблейським аналогом — «Ковчег». Відповідаючи на запитання, чому миколаївські ремонтники вдалися до створення нової санітарної бронемашини, Олександр Швець каже, що для того, аби утриматись на плаву, слід виявляти розумну ініціативу. Тобто не тільки ремонтувати наявну бронетехніку, а й пропонувати війську нові технічні розробки.

Завод уже робив певні кроки у цьому напрямку. Прикладом цього є БТР-7Ді, який розробили на базі БТР-70 з італійським двигуном. Цей бронетранспортер навіть демонструвався у міжнародних виставкових павільйонах і отримав схвальні відгуки різних експертів.

Між тим військові медики констатують, що нова розробка є вкрай актуальною. Адже в зоні проведення антитерористичної операції на Сході України така техніка конче необхідна. «Отже, маємо сподівання, що силові структури України, підрозділи яких задіяні в АТО, зацікавляться цією унікальною бронемашиною», — говорить Олександр Швець.

До речі, з початку бойових дій на Сході нашої країни заводчани вже передали до зони АТО два відремонтовані БТРи, броньований блокпост та цей унікальний медичний реанімобіль.

Ярослав ЧЕПУРНИЙ,
Миколаїв

●ТРЕТІЙ ТАЙМ

ПРО ПАТРІОТИЗМ... І МОВЧАННЯ

21-річний воротар київського «Динамо» Максим Коваль найближчим часом може грати в чемпіонаті Росії. А може й не грати…

Максим КОВАЛЬ: «Невдовзі все має прояснитися»

У послугах українського воротаря зацікавлені відразу кілька московських клубів, з якими ведуться переговори. Серед них московський «Спартак» і «Торпедо». Раніше Коваль заявляв, що в його долі можуть відбутися зміни. «Якщо порахувати, скільки матчів зіграв кожен з воротарів, то, думаю, стане очевидно, на кого розраховує тренерський штаб «Динамо». До конкуренції я готовий завжди, але, думаю, невдовзі все має прояснитися».

У минулому сезоні він починав у статусі основного воротаря «Динамо», після чого втратив постійне місце у стартовому складі, зігравши за сезон лише 13 матчів. Отже, колись найперспективніший воротар України цілком імовірно може переїхати до Росії. У цьому не було б нічого незвичайного, якби не одне «але». З огляду на стосунки, які виникли між нашими країнами, такі переходи багатьом нашим громадянам здаються якщо не зрадою, то чимось не надто пристойним.

Трохи раніше ще два гравці збірної України — Руслан Ротань та Микола Морозюк також мало не підписали контракт з російськими клубами. Ротань — з «Рубіном», а Морозюк — з «Анжі». Але в останній момент Руслан не підійшов казанській команді, а Микола — махачкалинській. І якщо стосовно Морозюка можна припустити, що він просто не витримав би конкуренції за місце у складі, то щодо трансферу Ротаня все зрозуміло. «З керівництвом і головним тренером казанської команди порозумілися, вдячний їм за розуміння. Але за сьогоднішньої ситуації, яка склалася в житті наших країн, мій перехід виглядає недоречним», — сказав Ротань й пояснив: «Я читав думки вболівальників, вони поквапилися з висновками. Я «рвачем» ніколи не був і зрадником Батьківщини — також. Сподіваюся, тепер це зрозуміло. Якщо чесно — розчарувався в людях, які вчора носили на руках і звеличували, а сьогодні почали змішувати мене з брудом, не вникаючи в суть проблеми». Головний тренер «Рубіна» Рінат Білялетдінов, ретельно підбираючи слова, також дав зрозуміти, що річ у політиці: «Чому не склалося — мені говорити непросто. Мені здається, що вплинула загальна ситуація, думка людей, які оцінюють футболістів не за ігровими якостями, а за політичними принципами. Мабуть, так. Мені дуже важливо, щоб у моральному плані футболіст був спокійний. Якщо він перейде до нас, але при цьому буде постійно перейматися з цього приводу, то толку з цього буде небагато».

Руслан РОТАНЬ: «Я «рвачем» ніколи не був і зрадником Батьківщини — також»

Зараз ще один українець, який теж подавав колись великі надії, — Олександр Алієв шукає собі нову команду. І розглядає, наскільки мені відомо, тільки російські варіанти. Але Алієв — це таке... На сьогодні за російські клуби грають кілька справжніх символів українського футболу. Це екс-капітан київського «Динамо» Тарас Михалик (московський «Локомотив»), екс-капітан донецького «Шахтаря» Анатолій Тимощук («Зеніт», Санкт-Петербург), екс-воротар збірної України Андрій Дикань («Краснодар») та Андрій Воронін (московське «Динамо»). За вже згаданий «Рубін» грає і громадянин нашої країни Марко Девич. Це тільки ті, хто ще зовсім недавно був на слуху в футбольній Україні. Гравців рангом нижче я вже й не згадую.

«А навіщо ти взагалі їх назвав?», — запитаєте ви мене. Чесно відповім: «Не знаю!» Просто мені дуже хочеться вірити, що, наприклад, Тимощук і Воронін із річною зарплатою в 3 млн євро, які вони отримують від «Газпрому» і банку ВТБ відповідно, якщо не матеріально (може, вони це й роблять, тільки не афішують), то хоча б морально підтримують Україну. Але якихось висловлювань на цю тему я, наприклад, від знаного патріота Тимощука, не чув. Останнє висловлювання Анатолія в Інтернеті датоване 27 липня — він поділився думкою про кіпрський АЕЛ, що є суперником «Зеніту» по третьому кваліфікаційному раунду Ліги чемпіонів. Він зазначив, що не можна недооцінювати суперника. А на запитання кореспондента: «Те, що вас розвели з українськими командами на ранній стадії єврокубків, це правильно?», Анатолій відповів: «Думаю, що у світлі всіх розмов і зважаючи на ті хвилювання, які є, це вірне рішення».

Що ж, це дійсно вірне рішення. Залишилося тільки сподіватися, що те, що Анатолій називає

Анатолій ТИМОЩУК вважає вірним рішення розвести українські та російські клуби на ранній стадії єврокубків

«розмовами і хвилюваннями», скоро закінчиться. І в мене не буде приводу писати тексти з відповідним заголовком...

P.S. До речі, а хто-небудь щось чув про те, що Андрій Шевченко думає про ситуацію в Україні? Дві останні новини, які я про нього знайшов, про те, що він відвідав фінал Вімблдонського турніру. Друга — про новачка «Челсі» Дієго Кості, якому, за словами Андрія, «потрібно відразу заявити про себе».

Мені дуже хочеться вірити, що й Андрій Шевченко — справжній, визнаний усім світом футбольний символ незалежної України, заявить про себе, як про справжнього патріота своєї країни, а не лише буде агітатором за особу, в якої «є мрія»...

Костянтин НІКОЛАЄВ,
«Народна армія»

●ГРОМАДСЬКА ПІДТРИМКА

НАШ ОБОВ'ЯЗОК — НЕ ЗАЛИШИТИ ПОРАНЕНОГО САМ НА САМ ІЗ ПРОБЛЕМОЮ

Рівненський благодійний фонд «РУЄВИТ» передав військовослужбовцю окремої бригади зв'язку оперативного командування «Північ» старшому солдату Роману Федорину, який втратив ногу через поранення в бою, інвалідний візок. Так громада Рівненщини підтримала військовослужбовця перед протезуванням кінцівки.

— Лихо трапилося в зоні проведення антитерористичної операції поблизу населеного пункту Щастя Луганської області, де під час мінометного обстрілу старший солдат Роман Федорин отримав поранення, внаслідок чого втратив ногу, — зазначив заступник командира бригади по роботі з особовим складом підполковник Віктор К. — Дякувати Богу, солдат залишився живий. Тепер наш обов'язок — не залишити його сам на сам із цією проблемою. Звісно, що ми вдячні благодійному фонду і волонтерам за допомогу в реабілітації старшого солдата та підтримку командування бригади, аби повернути молоду людину до активного життя.

Також колектив окремої бригади зв'язку закликає небайдужих долучитися до лікування та подальшого протезування старшого солдата Романа Федорина. Усі небайдужі можуть звертатися до його мами Руслани Арсеніївни Федорин за телефоном: **(097) 770–85–78**, картковий рахунок мами — **5167 9872 0394 3325**.

Олександр ГАЙН,
Львів

●З ДУМКОЮ ПРО ЗАХИСНИКІВ

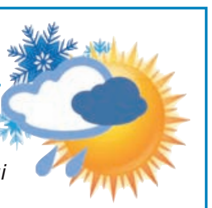
ДИТЯЧІ МАЛЮНКИ ДО ЗОНИ АТО

Рідні та близькі військовослужбовців з Кіровоградщини, які виконують бойові завдання в зоні проведення АТО на Сході країни, організували мистецьку акцію. Діти підготували для захисників Вітчизни яскраві малюнки та написали підбадьорливі листи своїм батькам, повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

За словами ініціатора акції, дружини військовослужбовця Ініни Базеки, вони постійно передають воїнам предмети першої необхідності, засоби особистої гігієни, уніформу, був навіть прилад нічного бачення. Цього разу вирішили зробити для них сюрприз, аби підтримати морально. Всі малюнки та патріотичні композиції волонтери передадуть у райони виконання бойових завдань найближчим часом.

●ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 31 липня–2 серпня:

Малохмарно, на заході мінлива хмарність. Без опадів, лише на заході місцями короткочасний дощ, гроза. Вітер переважно східної чверті, 3–8м/с, при грозі пориви 15–20м/с. Температура повітря вночі +15...+20°С, на півдні до +24°С; вдень +28...+33°С, на сході та півдні до +35°С, на заході +24...+29°С.

По Києву та області на 31 липня–2 серпня:

Малохмарно. Без опадів. Вітер східної чверті, 3–8м/с. Температура повітря у Києві вночі +18...+20°С, вдень +30...+32°С; по області вночі +15...+20°С, вдень +28...+33°С.

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10780
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 36180

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Сергій ВОРОНКОВ
Провідні літературні співробітники — Юлія ГОРБАНЬ, Катерина КУЩІЄНКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та рекламу несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.